

**Всечеснішим отцям, преподобному монашеству,
семінаристам, братам та сестрам у Христі!**

*«Мир вам!» ... подай сюди твій палець і глянь на мої руки. І руку твою простягни і
вклади її у бік мій. Та й не будь невіруючий, - а віруючий!» (Іван 20:26-28)*

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Улюблені у Христі!

Серед радості Воскресіння євангелист Іван представляє нам зустріч апостола Томи з Воскреслим Господом (Ів. 21:24-29). Тома не міг прийняти добру новину від інших учнів, які сказали йому, що бачили Господа. Тома був свідком трагічних подій останніх кількох днів в Єрусалимі, які закінчилися смертю Ісуса на хресті. Чи хтось міг чекати кращого завершення останніх днів Ісуса? Якщо Ісус не міг врятуватися сам, як його послідовники могли сподіватися, що він принесе їм спасіння?

Як ми розпочинаємо святкувати Воскресіння Христове, багатьом буде важко відчутти радість у цей святковий день, ба навіть запитуючи - де спасіння для цього світу, в якому ми сьогодні живемо? Минулого лютого ми відзначали трагічну річницю війни в Україні. Скільки наших братів і сестер покинули свої домівки, відірвали свої життя з корінням і трагічно загинули через жорстокість неспровокованої війни? Після початкових обіцянок допомоги, схоже, Україні доведеться захищатися самій без рівних шансів. На тлі війни в Україні, Газі та в інших країнах світу буде важко співати з радістю: «Нехай воскресне Бог, і нехай розпорозяться вороги Його, і нехай ті, хто ненавидить Його, втікають від лица Його» (див. *Пасхальна Утренья*).

Хоча Канада не перебуває у стані війни з будь-якою іншою державою чи політичною силою, ми бачимо, як у нашому парламенті, у наших лікарнях і будинках для людей похилого віку точаться битви за захист життя від зачаття до природної смерті. Схоже, що через аборти та євтаназію докладається більше зусиль, щоб покінчити з життям, а ніж підтримати та плекати його, особливо в найбільш уразливих станах. На зміну культурі життя ми стикаємося з культурою смерті. Як важко буде співати: «Христос воскрес із гробу, як і передрік, дарував нам життя вічне і милість безмірну». (див. *Пасхальна Утренья*)

Святкування Великодня традиційно відбувається в наших церквах, а потім продовжується в наших домівках. А як ми святкуємо вдома з нашими родинами, коли ми бачимо, що соціальна підтримка родини слабшає? Для багатьох буде мало святкової радості, якщо не буде роботи щоб забезпечити нормальне проживання, і замалий дохід для оплати комунальних і медичних рахунків та придбати продукти. Крім того, зростає кількість людей, які не мають домівок і змушені жити на вулиці. Важко буде молитися під час освячення наших великодніх кошиків: «Ти бо наша правдива пожива і Податель усіх благ, які Сам благословляєш і освячуєш...». (див. *Благословення пасхальної їжі*)

Отже, як апостол Тома вирішив свою дилему віри? Що спонукало його сповідувати свою віру в Господа Ісуса? Томі дається можливість одночасно зустрітися з одним і тим самим Ісусом, - розіп'ятим, і Той, Хто воскрес із гробу. Іншими словами, воскреслий Ісус - це той самий Ісус, який постраждав на хресті. Дозволяючи Томі торкнутися його ран, Ісус показує йому, що страждання та воскресіння пов'язані між собою. Воскресіння не усуває всі страждання, а воно надає сенсу стражданням і робить їх терпимими навіть у найгірші часи. А отже, у нас є надія!

Улюблені у Христі!

Наша радість у воскреслому Христі - це не радість, яка позбавляє від бід і болю цього життя. Навпаки, Ісус постраждав, помер і воскрес із мертвих з любові до нас, даючи нам фундамент надії посеред наших випробувань. Даючи Томі можливість зміцнити свою віру, Ісус спочатку каже йому: «Мир тобі!» Це той самий божественний мир, який Воскреслий Господь пропонує всім нам, святкуючи Його Воскресіння, навіть посеред наших випробувань і страждань.

Хоча ми не матимемо такої нагоди, як Тома, торкнутися болісних ран Христа, Ісус, безперечно, думав про нас, коли сказав Томі: «Блаженні ті, хто не бачив, але увірував». Саме ця віра у Воскреслого Господа є основою нашого українського народу від часів його хрещення, понад тисячу років тому. Саме ця віра у воскреслого Господа підтримувала наших піонерів-українців з моменту їх прибуття в канадські степи понад сто років тому. І саме ця віра у воскреслого Господа дала можливість багатьом нашим людям знайти надію у своєму житті, обтяженому проблемами зі здоров'ям, родинними розбратами та економічними труднощами на цій землі рясних благословень.

Цього Великодня ми палко молимося, щоб усі знайшли надію і радість у Воскресінні Господа. Візьмімо до серця молитву Воскресної Утрени: «Прийдіть, усі вірні, і поклонімося святому Христовому Воскресінню, бо через хрест радість усьому світові. Завжди славлячи Господа, возвеличуймо Його Воскресіння, бо Він, перетерпівши розп'яття, Своєю смертю смерть знищив!» (див. *Пасхальна Утреня*)

Нехай благословення воскреслого Господа зійде на вас у цей Великодній час і принесе вам надію та радість, яких так потребує наш сьогоднішній світ.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

+Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ

Митрополит-Архієпископ Вінніпезький

+Браян Байда, ЧНІ

Єпарх Торонтонський та Східної Канади

+Михайло Смолінський, ЧНІ

Єпарх-номінант Саскатунський

+Михайло Вівчар, ЧНІ

Єпарх-емерит Саскатунський

+Давид Мотюк

Єпарх Едмонтонський

+Михайло Квятковський

Єпарх Нью Вестмінстерський

+Андрій Рабій

Єпископ-помічник Вінніпезький

+Степан Хміляр

Єпарх-емерит Торонтонський та Східної Канади